

قالی بافی در ایران

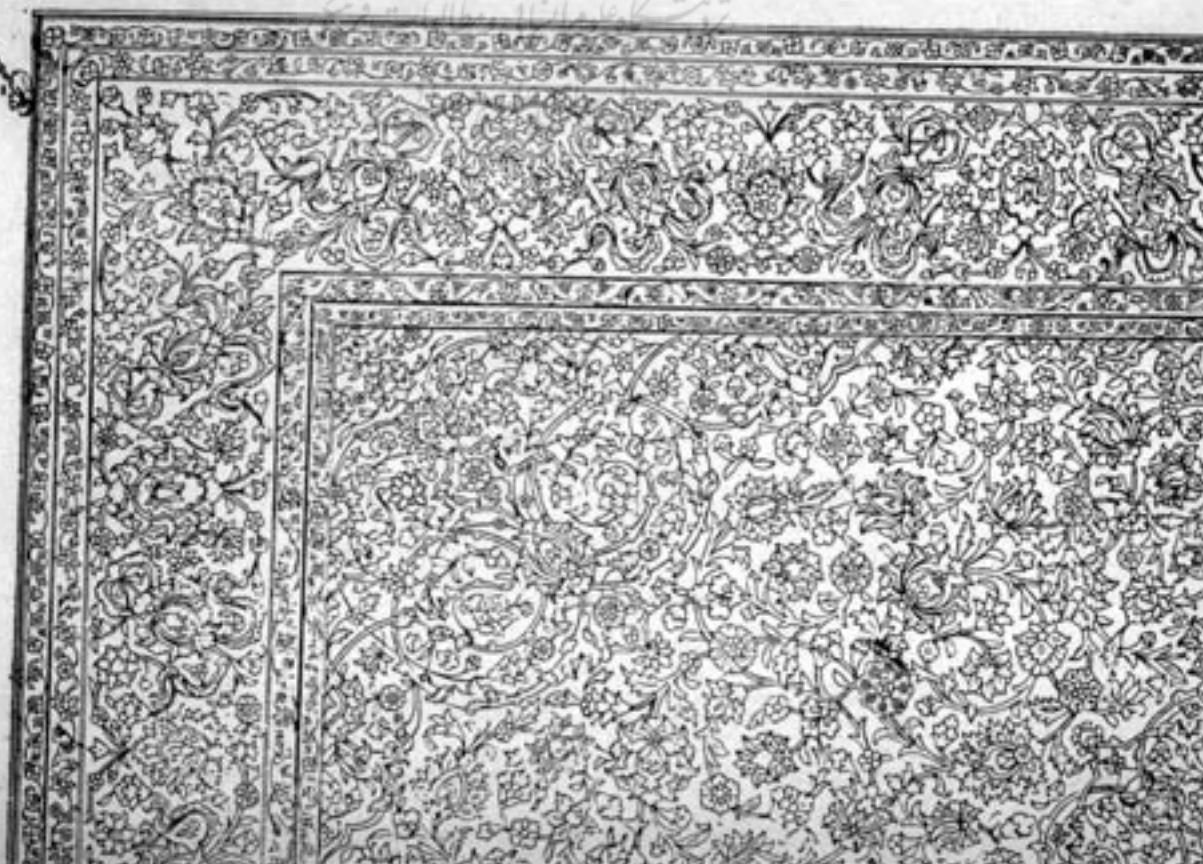
[۶]

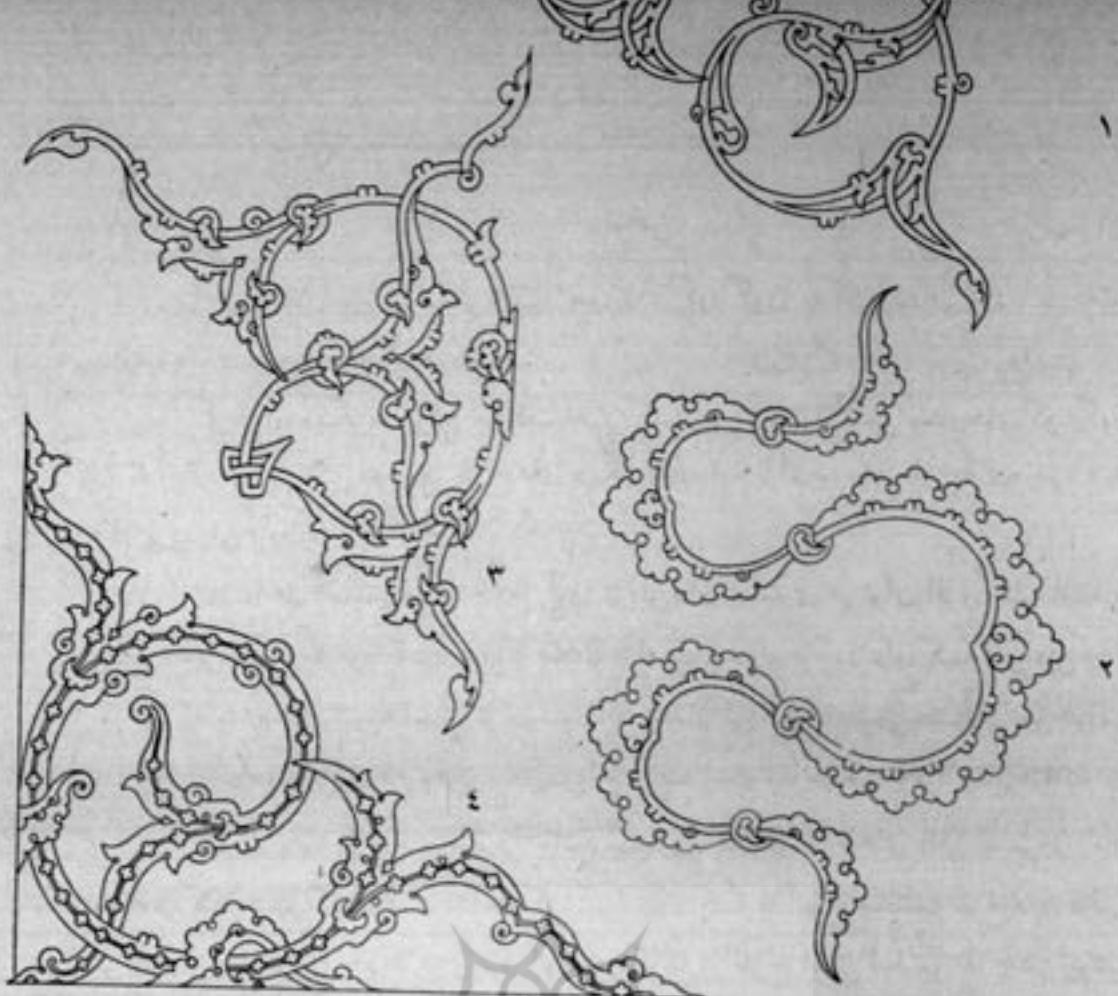
طرحهای اسلامی

همانطور که در مقاله‌های پیش‌باد آورده‌یم از قرن نهم به بعد خطوط منحنی در طرح قالی راه یافت و کم کم طراحان قالی از طرح‌هایی که تنها خطوط مستقیم در آنها دیده می‌شد منحرف شدند. ازین زمان به بعد ترنج‌ها و اسلیمی‌های بسیار ساده در قالی‌ها پدیدار شد (جوع کنید به شماره پنجم همین دوره).

طرح‌های اسلامی همانطور که بتفصیل پیش‌باد آورده‌یم در زمان صفویان به نهایت کمال رسید و در کاشی‌کاری و قالی بافی آنچنان رواج یافت که کمتر کاشی و قالی از آن دوران می‌توان پیدا کرد که خالی ازین طرحها باشد.

طرحهای اسلامی که دارای گردنگ‌های بسیار تزیینی است بدون شک مانند اغلب طرحهای قالی از چیزهای طبیعی چون گیاهان جانوران و... گرفته شده است مثلاً گروهی از طراحان قالی عقیده دارند که طرح اسلامی ساده در اصل کله فیل بوده است و گردنگ خط ترنج و لچک با طرحهای اسلامی

طرح های اسلیمی : ۱ - اسلیمی ساده ۲ - اسلیمی ماری ۳ - اسلیمی دهن از دری -

۴ - اسلیمی گلدار (طرح از محمد پاشایی)

دنباله آن رانمودار خرطوم فیل می دانند . اسلیمی ماری یا ده بوتورمه ، که در حقیقت آنرا باید جدا از اسلیمی های دیگر نام برد همانطور که از اسمش مشهود است از حر کت مار گرفته شده است . اما در حقیقت غالب اسلیمی ها شکل تحریر ید یافته [اسپلیزه] کیاهان یا بهتر بگوئیم درختان است و با کمی دقت این حقیقت را می توان دریافت . مثلاً در « اسلیمی بر کی » کاملاً این موضوع نمایان است .

طرح های اسلیمی در زیشنر هنر های ظریف ایران - البته در دوران صفوی و بعد از آن - بکار برده شده است . هانند : کاشی کاری ، قالی بافی ، زری بافی و زری دوزی ، تذهیب ، و میناتور و کچ بری و حتی در نقاشی به روی دیوار عمارتها (عالی قابو و هشت بهشت و ...)

اسلمی ها انواع مختلف دارد : اسلیمی ساده - اسلیمی بر کی - اسلیمی گلدار اسلیمی دوینده - اسلیمی دهن از دری (که در اصفهان آنرا اسلیمی چنگ می خوانند) اسلیمی توخالی - اسلیمی بیجک دار و اسلیمی ماری یا « بوتورمه » .

البته بد نیست نکته ای را بادآور شوم که طرح های اسلیمی و طرح های منحنی دیگر که غالباً پایه اسلیمی ها است به خلاف انظر اروپائیان که آنها را طرح های عربی به شمار آورده اند و نام عربیک بر آن نهاده اند ، طرح هایی کاملاً ایرانی است و نظیر های ساده آنها در حاشیه های کنده گری شده دریستون و روی ظرفهای فلزی که از دوره ساسایان باقی مانده است ، دیده می شود . تنها این طرح ها از قرن نهم اسلامی به بعد در رشته های بافتگی و دیگر هنر های ظریفه را بع زمان ، رواج مجدد یافته و تکامل پذیرفته است .

طرح‌های اسلامی در قالبی بافی به سورتهای گوناگون به کاربرده می‌شود : در حاشیه درزهای ، در تراجمها و لچک‌ها و ...

از طرف دیگر به انواع مختلف باهم تر کیب می‌شوند و اسلامی بندی‌های گوناگون را به وجود می‌آورند . در ضمن طرح‌های دیگر بطور ساده برای پیوستن طرح‌های منفرد و ... پکار برده می‌شود .

در داخل اسلامی‌ها و خارج آنها تزیین‌های بسیاری می‌توان افزود که البته به چیره دستی طراح مربوط است . مثلاً یک نوع اسلامی ماری وجود دارد که اطرافش را با طرحی که به حلزون شبیه است تزیین کرده‌اند و بتازگی آنرا اسلامی حلزونی می‌خوانند اما این نام در میان اهل فن و قالی بافن رواج نیافته است و در حقیقت آنرا پذیرفته‌اند .

رویهم رفته طرح‌های اسلامی همانند بسیاری دیگر از طرح‌های قالی به مرور زمان با تکاملی که حاصل کرده است ، آماد کی آنرا دارد که با انواع مختلف طرح‌های قالی تر کیب شود و طرحی جدید به وجود آورد ، اگرما از طرح اصلی اسلامی‌ها چشم پیوшим و تزیین‌های آنها را در نظر آوریم انواع آنها بیرون از حد شمار می‌شود . چون هر طراح قالی - خاصه در عهد صفویان - به ذوق خود تزیین‌هایی بر آنها افزوده است که کاملاً شکل ظاهر هر یک از آنها با اسلامی دیگری که تزیینی دیگر دارد متفاوت است .

ع . ح

طرح شاه عباسی

